

Абдул-Азис-Ханъ; отъ двѣтъ му страни двѣ оглѣдала въ черни кржила; слѣтъ оглѣдалата, отъ дѣсна страна, Свѣти Георги, стѣпкалъ съ краката си дракона, приличенъ на ягне. Тога е *Гериевъденъ*, майскій празникъ, отъ когато се разрѣшава вѣдението на агнета. Отъ лѣвата — Свѣти Димитръ, който дава на рабоветъ Божи хлѣбъ и вино, за гдѣто сж служили на Гога. Това е *Димитровъденъ*, есепний празникъ, въ който день господаритъ се расплащатъ съ работниците. На двѣтъ други страни Иванъ Шишманъ въ чиличена брѣня, на черенъ конъ; на около него сж налѣпени портретитъ на императоритъ и кралѣтъ, произведенията на искусството, разнасяни по славянскитъ земи отъ Словацитъ. Срѣщу Иванъ Шишманъ висп портрета на Крали-Марко, въоръженъ съ златно оружје, на бѣлъ конъ, а около него сж накачени портретитъ на славянскитъ пѣлководци юнаци, работа на сжщитъ артисти, едни съ надписи, други безъ надписи. Иосифъ Понятовскій се хвърля въ Елстеръ: — „Като ме може съ слава да се спаси, съ слава погива.“ Суворовъ подскача съ пѣтела подъ мишицата; — „Слава Богу слава вамъ, Исмаилъ е взетъ и азъ тамъ“. Радецки свири на Италиянцитъ съ гайда, а Италиянцитъ викатъ: „Грубитъ Кроати!“ и бѣгатъ. Паскевичъ съ императорскитъ войски прѣминава прѣвъ Висла, а Поляцинтъ зяпнали съ устата си и глѣдатъ: „Върви ти, азъ нѣма да огида, нека отиде той,“ и никой не се мърда. Бошнакитъ бейове на магарета дефилиратъ прѣдъ Омеръ-паша, съ лица обърнати къмъ опашкитъ, а плещитъ дигнати къмъ главата: това е новата еволюция. Хайдутъ Велко спасява народа християнскій и славянскій. Милошъ шиба съ камшикъ своитъ министри за дѣто сж понѣмчили. Синѣтъ на Кара-Георги остава княжеството, „взима пушката и отива на ловъ. Съ тѣхъ паедио има и други славянски юнаци. По всичкитъ стѣни сж налѣпени разни фотографии на паши и не паши, на ефеидета, на людие отъ всичкитъ страни на цѣлий свѣтъ, всичката негория въ лица. На срѣдага има голѣма масса, покрита съ дебелъ сливенски моровъ шаякъ, на массата два глобуса,